

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 2. SS. Paphnutius, & Spiridion.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV. bat; tam amplos conventus agere sui
 A. C. 325. Gentilibus Imperatoribus Ecclesiæ preffo
 non licuerat, & opportune tunc primun
 acciderat, ut, oppresso Licinio, univer
 sum Romanorum Imperium uni Constan
 tino pareret. Conventus locum elegi
 urbem Nicæam inter potissimas Bithy
 niæ, & Nicomediæ, ubi ipse residebat
 vicinam. Undiqueversum Epistolas mi
 sit, reverentiæ notis plenas, quibus Epi
 copos invitabat, ut sine mora illuc
 conferrent. Vecturas ipse suppeditabat
 §. 56. five equis, five illis vehiculis uterentur
 quæ Romani cursum publicum dice
 bant, illisque, qui Principis mandato ita
 faciebant, ministrabantur.

§. II.

SS. Paphnutius, & Spiridion.

Ruf. 1. c. 5. Episcopi Nicææ trecenti octodecim
 Socr. 1. c. 8. non numeratis Presbyteris, Diaconis
 Athan. apol. & Acolythis, congregati sunt. His, eo
 2. p. 770. rumque comitatu omnia victui necessa
 ria jussu Imperatoris præbebantur. Inter
 eos illustrissimi fuere Alexander Episco
 pus Alexandrinus cum socio Athanasio
 Diacono, adhuc juvene, Alexandriae na
 to, & Adjutore utilissimo. Inter Epi
 copos Ægypti duo aderant valde cele
 bres Potammon Heracleensis ad Nilum,
 An. 325. & Paphnutius ex superiore Thebaide;
 Cyrill. ep. 5. ad Monach. n. 4. huic

huic tempore persecutionis dexter oculus effossus, & sinister poples succisus, quod pluribus aliis Confessoribus, ad foedinas damnatis, factum; Monasticam vitam duxerat, in Monasterio, quod Pisper dicebatur, & S. Antonii discipulus fuerat; Dæmones suo imperio ejiciebat, & ægrotos oratione curabat; insuper, cæcis visum reddidisse, dicebatur. Tempore Concilii Imperator sæpius ad Palatium vocatum, familiariter amplexu strangebatur, oculumque, propter fidem amissum, osculabatur.

Sæculum IV.
A. C. 325.

Ruf. 1. c. 4.
Sozom. I.
c. 10.

Ruf. 1. c. 5.

Spiridionis Episcopi Trimithontini in Insula Cypro sanctitas non minori admiratione digna. Ipse oves, nec id Episcopo probrosum reputabat, ruri pascebat, cum aliquando noctu fures in ovile ejus desuper intrassent, vi invisibili suspensi hæserunt; mane superveniens S. Senecio, ut educeret gregem, pendentes vidit, & cognita portenti causa, suo alloquio liberos fecit, & addidit: *Accipite arietem, ne operam omnem perdidideritis, melius autem fecissetis, si quod vobis necessarium erat, petiissetis.* Filiam habebat, nomine Irenen, quæ ei inserviens, Virgo deinde defuncta est; venit quidam privatus, depositum reposcens, quod filiæ antea inscio Patre crediderat, Spiridion omnes domus angulos inspicit, & nihil invenit; depositor insistere, flere,

Sozom. I.
c. 11.

3. 2. 2006

Sæculum IV. urgere, desperare, & minari sibi ipsi vi-
 A. C. 325. lentas manus illaturum; Spiridion ad
 sepulchrum filiaæ accedens, vocat eam no-
 mine suo: *Irene!* quæ illico respondit
Quid vis? Pater mi! ipse: *ubi depositum*
istius hominis recondidisti? Ipsa: *In illo*
loco terra defossam invenies. Quæsi-
 Pater in dicto loco, invenit, & reddidit.
 Plura alia ejusmodi miracula de S. Spiri-
 dione narrabantur.

Sozom. ibid. In Traditionibus Ecclesiasticis mini-
 ma quæque exactissime observari vole-
 bat; Episcopis Cypriis quadam die con-
 gregatis, Tryphyllo Episcopo Ledren-
 munus ad populum dicendi sub celebra-
 tione Mysteriorum delatum est, viro fa-
 cundo, & admodum literato; cum illud

Joan. 5. 8. locum Evangelii citare debuisset: *Tolle*
grabatum tuum, & ambula! aliam vo-
 cem græcam adhibuit, ac si quis diceret
 Tolle lectum, pro grabato; hanc voci
 mutationem Spiridion patienter non fe-
 rens, ait: *Nunquid tu melior es illo, qui*
dixit: grabatum, ut te eandem vocem
surpare pudeat? Et inspectante populo de
 Cathedra surrexit; tantam ei gravita-
 tem, & auctoritatem notæ virtutes, &
 senilis ætas pepererant. Ecce! hospita-
 litatis ejus specimen! quondam in qua-
 dragesima, illo tempore, quo cum fami-
 lia aliquot diebus continuis nihil cibi ca-
 pere solebat (verosimiliter fuerit hebdo-
 mada

mada major) peregrinus de via ad eum Sæculum IV.
A C 325
divertit, oppido fatigatus; dixit ad fili-
liam suam tunc temporis viventem: *La-
va pedes ejus, & para cœnam.* Illa: *Nec
panis in domo est, nec farina, quoniam
tempore jejunii non indigemus.* Spiri-
dion peracta ad Deum oratione, penu-
riam panis hospiti excusans, filiæ præci-
pit, ut suillam sale conditam, quam do-
mi habebat, lixaret; ubi caro parata fuit,
accubuit cum hospite, & prior comedit,
invitans, ut & ipse reficeretur; ille ab-
nuere, & dicere, se esse Christianum; *I-
deo, inquit Spiridion: multo magis sine Tit. I. 15.
scrupulo comedas, quia scriptum est: Om-
nia munda mundis, sermone, & exemplo
docens, quantum Christianos Judæorum
superstitiones averſari oporteat.*

§. III.

S. Jacobus Nisibitanus.

Sanctus Jacobus Nisibi in Mesopotamia Theod. I.
hist. c. 7.
Episcopus, miraculis clarus, in ipsa
hac urbe, quæ Græce Antiochia Migdo-
niæ dicebatur, cunas sortitus erat. Idem Phi-
loth. c. I.
tam solitariam amplexus, primo in ar-
duis montium jugis habitabat; in hyeme
caverna eum ab aeris injuriis tutabatur,
cæteris anni temporibus nullo tecto in
sylvis morabatur; arbores incultæ fru-
ctibus, sponte nascentibus, alimenta præ-
bebant,